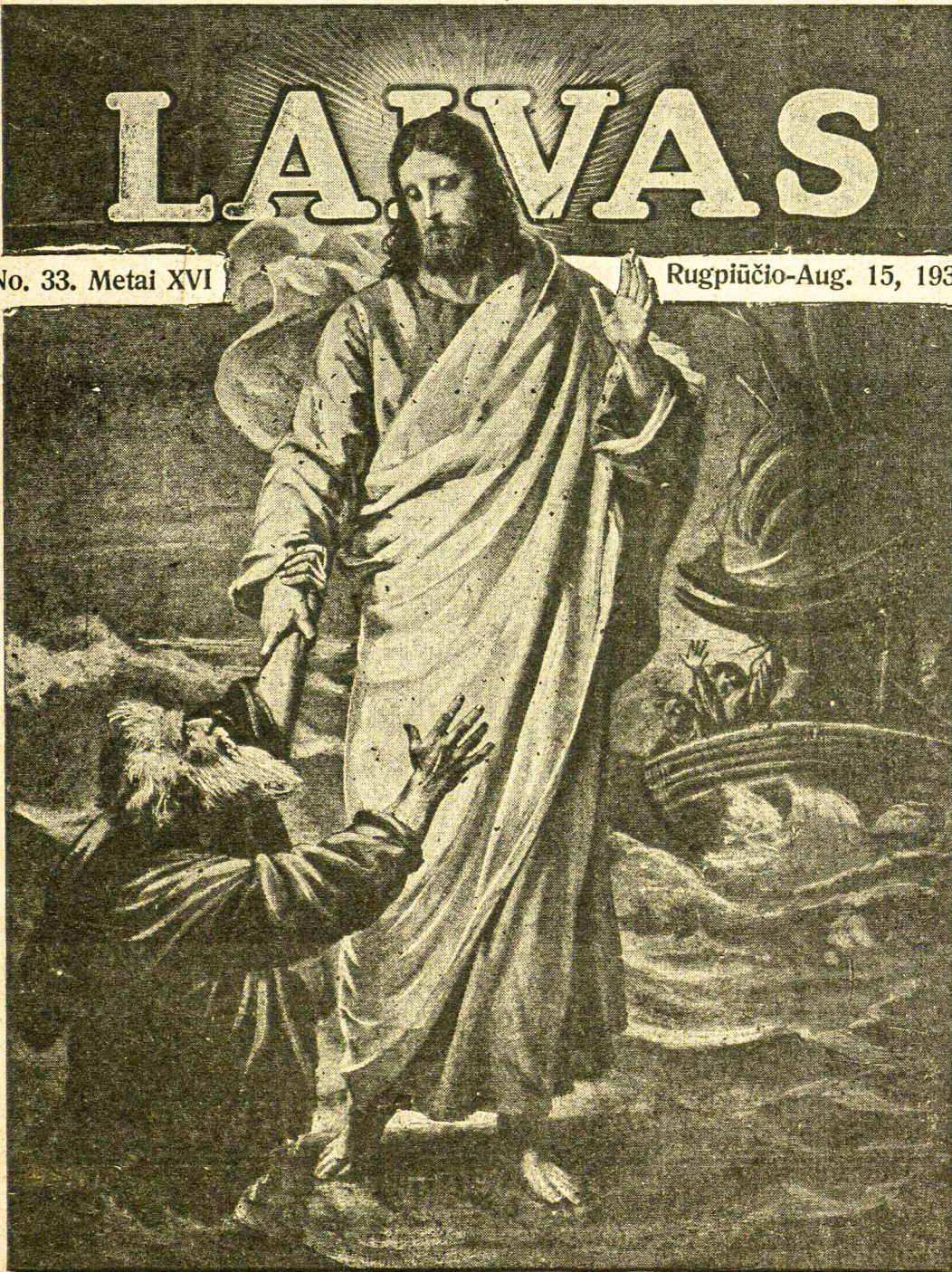

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 33. Metai XVI

Rugpjūčio-Aug. 15, 1936

TĒVU MARJONU REMEJU SAVAITRAŠTIS

XI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

E V A N G E L I J A

Morkaus 7, 31—37.

ANUO METU Jėzus, išėjęs iš Tyro ribų, atvyko per Sidoną prie Galilėjos jūros, pereidamas per Dekapolės ploto vidurį. Tenai atvedė pas jį kurčią nebylį ir maldavo padėti ant jo ranką. Taigi, jis paėmęs jį šalin iš minios įdėjo savo pirštus jam į ausį, savo seilėmis prisilietė jo liežuvio, pažvelgęs į dangų atsiduso ir jam tarė: Effeta, tai yra: atsiverk. Ir tuojuo atsivėrė jo ausys, ir jo liežuvio raištis atsilėjo, ir jis kalbėjo, kaip reikia. Tuomet jis jiems liepė niekam apie tai nesakyti. Bet juo labiau jis tai jiems liepdavo, juo daugiau jis skelbė, ir juo labiau stebėjosi ir sakė: Jis visa gerai padarė: jis padarė, kad kurtiniai girdi ir nebyliai kalba.

L E K C I J A

I Kor. 15, 1—10.

BROLIAI, Aš primenu jums evangeliją, kurią jums skelbiau, kurią jūs ir priėmėte, kurioje ir stovite, kuria ir būsite išganyti, jei ją laikote taip, kaip jums skelbiau, nebent jūs būtumėte veltui įtikėję. Nes aš jums padaviau visupirma, ką ir ėmiau, kad Kristus numirė už mūsų nuodėmes, kaip sako Raštai; kad buvo palaidotas ir kad prisikėlė trečių dieną, kaip sako Raštai; kad pasirodė Kėfui ir po to vienuolikai. Paskiau jis pasirodė daugiau kaip penkiems šimtams brolių vienu kartu, kurių daugelis tebėra gyvi iki dabar, kaikurie gi užmigo. Paskiau jis pasirodė Jokūbui, paskui visiems apaštalams. Visupaskiausia gi jis pasirodė man, lyg nelaiku gimusiam. Nes aš esu mažiausias tarp apaštalų, kurs neesu vertas vadintis apaštalu, nes aš esu persekiojęs Dievo bažnyčią. Bet Dievo malone aš esu tai, kas esu, ir jo malonė nebuvo manyje bergždžia.

Švenč. Marijos į Danguį Ėmimas

Kun. A. T. (Samata)

SVENČIAUSIOJI MARIJA, Dievo Sūnaus Motina, po Jėzaus Kristaus į Danguį įžengimo ir Šv. Dvasios atsiuntimo, dar 15 metų gyveno čia, žemėje; ir dažnai atlankydavo tas vietas, kur Jos Mieliausias Sūnus kentėjo, atsimindama: “Čia mano Sūnus buvo plaktas! Čia erškėčių vainiku apvainikuotas! Čia po kryžiumi parpuolė! Čia tapo nukryžiuotas!” Tie visi skaudūs atsiminimai Jos širdį kaip kalavijū perverdavo. O atėjusi į tą vietą, nuo kurios Jėzus Kristus į Danguį įžengė, atsidūsėdama, kalbėdavo: “Nuo čia Mylimiausias mano Sūnus į Danguį įžengė, o mane vieną paliko nuliūdime ir varguose. O mano suraminime ir paguoda! Savo Mo-

tinai duok jau amžinąjį atilsį! O Geriausias Sūnau, neužmiršk manęs nuliūdusios, ir paimk pas Save.”

Ir Jos Brangiausias Sūnus, nebenorėdamas Ją ilgiau laikyti tokiam nuliūdime, pas Ją siuntė angelą, kurs apreiškė, kad trečiadienį Ji bus imta į Danguį pas Mieliausiąjį savo Sūnų. Marija iš to labai nusidžiaugė, ir keliais puolusi maldavo trijų malonių: Pirma, kad turėtų apaštalus prie savo mirties; antra, kad neregėtų piktos dvasios; ir trečia, kad mirties valandą Jos Mylimiausias Sūnus ateitų pas Ją ir Jos sielą įvestų į Dangaus Karalystę.

Meilingiausias Jėzus išklaušė Savo Motinos troškimą ir padarė viską, kaip norėjo

*Užgeso Žvaigždė skaisčiausiai žibėjus,
Saldžiai užmigo, vargus iškentėjus,
Marija Pana nekaltai pradėta,
Dievo numylėta.*

* * *

*Tave į dangų angelai lydėjo,
Didžiausią džiaugsmą jie tuomet turėjo,—
Duok mums, vaikeliams, Motiną išvysti
Dangaus Karalystėj.*

* * *

*Palaimink, Motin, kolei siela kūne,
Kad neprazūtų pagėdimų liūne...
Gink mus nuo pikta, nekaltai pradėta,
Panele šventa.*

ir troško.

Tuo metu apaštalai, apskatinėdami Evangeliją, buvo išsisklaidę įvairiuose kraštuose. Tačiau, Visagalio Dievo galybė ant jų nužengė, ir debesys juos paėmė, stebūklingai pristatė ties Švenč. Marijos nameliais. Apaštalai, išgirdę apie Jos besiantinančią mirtį, labai nuliūdo ir pradėjo verkti. O Ji juos ramino ir davė paskutinį savo palaiminimą.

Po to Švenčiausioji Marija rengėsi prie mirties, priimdama šventus sakramentus. Tai darė ne dėl to, kad Ji būtų jų reikalaus, bet tai darė vien dėl to, kad mums paliktų nuolankumo ir Dievo valios pildymo pavyzdį. Paskui Dieviškasis Sūnus su

dideliu šventųjų būriu ir neapsakoma šviesybe iš Dangaus nužengė į žemę paimti Marijos nekaltiausią sielą pas Save. Tai išgirdusi Švenčiausioji Marija labai nudžiugo ir maldingai dėkojo Meilingiausiam savo Sūnui, Kurs Ją pasveikino maloningais žodžiais: “Sveika, Mieliausioji mano Motina! Jau atėjo laikas, kad būtum ant viso sutvėrimo išaukštinta ir apvainikuota! Todėl, kelkis! ir su manim eik į Dangų! Jau gėlės pražydo, dangiškojo rojaus paukšteliai čiulba ir angelai giesta garbingas giesmes; dabar apleisk šią ašarų pakalnę, o eik į amžinąją linksmybę.” Tokiu maloningu būdu Nekaltiausios Marijos siela pastiprinta — be jokių skausmų, be kentėjimų ir baimės — išėjo iš Kūno. Apaštalai dideliu iškilmingumu palaidojo Jos šventąjį kūną Juozapato kalne. O Marijos skaisčioji siela didele linksmybe pasikėlė į Dangų, kur stojo šalia Švenčiausios Trejybės. Visos dangiškos galybės meilingai Ją patiko. Ir tada Ji apvainikuota vainiku iš dvylikos žvaigždžių. “Danguje pasirodė didelis ženklas: Saule apsiausta Moteriškė, mėnulis po Jos kojomis, ir ant Jos galvos dvylikos žvaigždžių vainikas.” (Apr. XII, 1). Ir visi angelai ir šventieji, nuolankume garbindami Dievą, priklaupė, ir Ją pagerbė ir sveikino, kaipo Dievo Motiną ir Dangaus Karalienę.

Švenčiausios Marijos siela, išbuvusi tris dienas Baltajame Soste, per Viešpaties Jėzaus galybę, atgal grįžo į kūną, kurs tapo iš miego pabudintas ir neapsakoma saldybe pripildytas, ir tuojau iš numirusių prikeltas. Ir Meilingiausias Jėzus Mylimiausiąją Savo Motiną ėmė į Dangaus garbę, angelams giedant: “*Angelų Karalienė, linksminkis, Alleliuja, nes Kurį nusipelnei nešioti, Alleliuja, Tave palaimino, Alleliuja.*”

Kokia garbė Marijai! Ji pasodinta Baltajame Soste šalia Švenčiausios Trejybės, o tuo tarpu kitų šventųjų kūnai pūna karstuose, byra pelenais! Kokia laimė Marijai, kad Jos šventasis kūnas yra tarp angelų, tarp Dievo nesuskaitomų šventųjų, o tuo tarpu tiek šv. kentėtojų kūnai guli po žeme tarp bedievių ir prakeiktųjų žmonių kaulų, tarp visokių požeminių biaurybių.

Pagaliau Marija pasiekė Danguje aukš-

čiausiają vietą savo Sūnaus dešinėje, ir Dievas Ją apskelbė viso Dangaus Karaliene. Jai tikrai išsipildo Šv. Ruperto žodžiai: "Marija Danguje yra Šventųjų Karalienė, o ant žemės visų karalių Karalienė. Marija Danguje, išskyrus Dievą, nieko neturi viršesnio už save."

Tokiu būdu Švenčiausioji Marija, Meilingiausiojo savo Sūnaus imta į Dangų, rado visa, ko tik galėjo trokšti. Ir mes, o Marija, trokštame gyventi taip, kaip šventieji, trokštame mirti šventųjų mirtimi, kad iš arti galėtume regėti šventąją Tavo garbę.

O, Marija! išmelsk mums, kad Tave sekdami, būtume priimti amžinojūn garbėn ir, kad galėtume matyti tai, ką Tu matai, kad mylėtume tai, ką Tu myli!

MAŽIEJI EUCHARISTINIAI MYLĖTOJAI

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

RUGSEJO MENUO jau čia, ir mes galime įsivaizduoti, kad mažieji Eucharistiniai Jėzaus Mylėtojai visi grįžo į katalikų parapijines mokyklas su nauja energija ir kilniais pasiryžimais, pasibaigus vasaros gan ilgokoms atostogoms. Kai kuriems gal bus sunkoka užsidaryti mokykloje, esant laisviems tokį ilgą laiką. Tačiau, netrukus, jūs susidomėsite gražiomis ir kilniomis pamokomis, kurias buvote į šalį atidėję atostogų metu. Mes pasitikime, kai buvote laisvi nuo mokyklos, kad visi taip pat buvo ištikimi mažieji Eucharistiniai Jėzaus Mylėtojai ir dažnai atsiminėte apie Gerąjį Jėzų, esantį Altoriaus Sakramente ir jį atlankėte. Vasaros metu taip mažai žmonių mąsto apie Meilingąjį Jėzų ir Jį dažnai pamiršta. Betgi tikimės, kad jūs nepamiršote Jo ir Jį mylėjote.

Jūs, mažieji Eucharistiniai Jėzaus Mylėtojai, be abejonės, esate laimingi, pradėdami mokslo metus katalikų parapijinėse mokyklose, nes brangios sesutės, kilnios ir pasiaukavusios mokytojos, apart mokslo dėstymo ir aiškinimo, žadins jus *pratintis prie pamaldumo į Švenčiausiąjį Sakramentą*, ryžtis ir stengtis dėti visas pastangas, kad to-

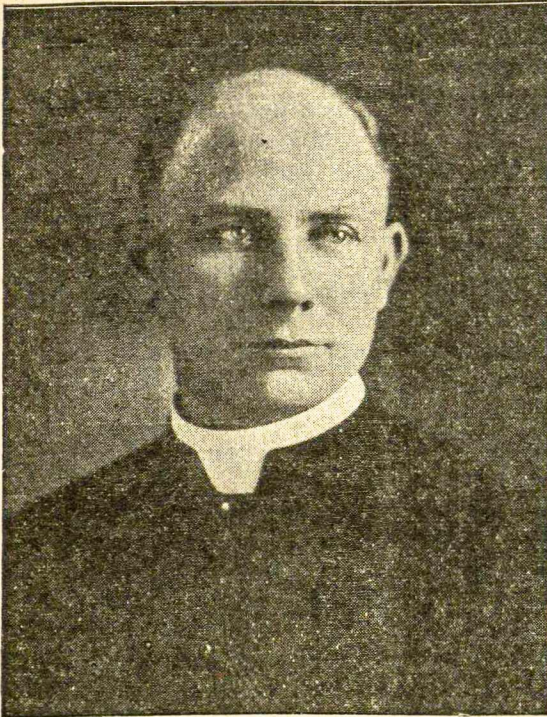
ki *pamaldumą plėsti* ir tarp kitų savo brolių ir sesučių, kaip ir tarp namiškių. Mes trokštame, kad jūs mažieji Eucharistiniai Jėzaus Mylėtojai būtumėte vienybėje su kitais savo draugučiais ir visa, kad nuoširdžiai darytumėte ir veiktumėte dėl Jėzaus meilės.

Kaip būtų gražu ir prakilnu, pavyzdžiui, kai rytmečiais klaupiatės rytmetinei maldai, kad vienybėje su kitais savo bendrais visa aukotumėte dėl Jėzaus meilės. Arba, kai einate į bažnyčią ir klausote Šv. Mišių ir priimate Šv. Komuniją, ar atlankote Meilingąjį Jėzų, esantį Altoriaus tabernakule, kad bendrai su kitais savo draugučiais visa aukotumėte dėl Gerojo Jėzaus meilės. Ir jei veikiate ką nors ir, jei dalinatės gerais darbeliais su kitais, ir jei tai darote vienybėje su kitais, tai visa labiau patinka Gerajam Jėzui ir Jo beribė meilė gausniau jus palaimins visus.

Be to, Meilingasis Jėzus, esantis Altoriaus Sakramente, matydamas jūsų vieningus darbelius ir pasiukojimus, daugiau jus mylės, ir jūsų kilnias jaunas širdis uždegs karštesne meile Jį daugiau mylėti ir garbinti, kad būtumėte laimingi ne vien čia, žemėje, bet kad taip pat būtumėte palaiminti Jėzaus Karalystės ir Viešpatavimo amžinoje laimėje.

Su Žvakėmis Palydimas

Kartą Šv. Pilypas Nerietis Romos vienoje bažnyčioje padalino Šv. Komuniją ir matė, kad vienas vyras tiesiai nuo Dievo Stalo drožia pro duris iš bažnyčios. "Imkite," sako šventasis bažnyčios tarnautojas, "nuo altoriaus dvi žvakės ir sekite paskui tą vyrą." Visi žmonės stebėdamies žiūrėjo, kaip du vaikinai sekė paskui nepažįstamą žmogų su degančiomis rankose žvakėmis. "Ką jūs čia darote?" paklausė atsigręžęs tas žmogus. "Mums taip daryti liepė kunigas." Sugrįžus jam į bažnyčią, Šv. Pilypas tarė: "Jėzus yra tavyje. Kadangi tu pats nenorėjai Jo pagarbinti, aš įsakiau tai padaryti tarnautojams." Vyras suprato savo neišmintingą pasielgimą, susigėdo ir, atsiklaupęs ties altoriumi, karštai pasimeldė.

Misijonierius kun. J. Mačulionis, M.I.C., kuris rugsėjo mėnesį pradeda misijas po įvairias J. A. Valstybių lietuvių parapijas. Savo gražiais pamokslais visiems nurodys teisingus kelius į amžiną laimę. Linkime jam geriausio pasisekimo jojo šventame Kristaus Evangelijos skelbimo darbe!

Žymaus Gydytojo Nuomonė Apie Liurdo Stebūklus

Liurde, kur nuolat kartojasi staigūs išgijimai, yra nuolatinė gydytojų komisija, kuri atydziai tuos išgijimus tikrina ir skelbia. Paprastai gydytojai laukia 15 mėnesių ir tik po to taria savo žodį. 1935 metais buvo 88 išgijimai, iš kurių jau 14 paskelbta neabejotinai.

Liurdo gydytojų komisija įsteigė Liurdo gydytojų sąjungą, kuri dabar turi 2063 narius gydytojus, iš visų pasaulio dalių. Nariais gali būti visiškai netikinti asmenys. Tarp nekatalikų mokslininkų gydytojų yra pasaulio garso gydytojas, Nobelio laurentas, amerikietis Aleksis Carrel. Jis taip pat

įdomaujasi Liurdo išgijimais ir gana dažnai į Liurdą atvyksta.

Po labai ilgų savo stebėjimų, visus savo patyrimus jis aprašė Amerikos žurnale "The American", kur taip kalba: "Tikiu į stebūklingus išgijimus. Niekomet nepamiršiu to jaudinančio pergyvenimo, kai pamčiau, kaip ranka, visiškai jau vėžio suėsta, staiga liko sveikulėlė ir oda užsitraukė iki vienam narveliui. Negaliu to visko suprasti, bet negaliu abejoti tuo, ką mato mano akys". Šis gydytojas yra vėžio ligos specialistas, todėl tas išgijimas ir atrodo toks nepaprastas.

Vietoje Kelionės Aukos

Anglijos karalius Eduardas III stebūklingu būdu išvengęs mirties, padarė apžadus aplankyti Romoje Šv. Petro palaikus. Karaliaus išvažiavimas grėšė kraštui netvarką, sumišimą. Didžiūnų patariaimas, kreipėsi pas Šv. Tėvą nuo tų apžadų atleisti. Šv. Tėvas sutiko ir prisiuntė raštą, kuriame patarė vietoje kelionės į Romą įrengti kokį vienuolyną ir sušelpiti vargšus. Taip atsirado Westminsterio vienuolija.

Nuogybių Paveikslai

Kartą vysk. Belarminas lankėsi pas vienus kunigaikščius. Laukiamojėje salėje jis pastebėjo daug nuogybių, piktinančių paveikslų. Nors vyskupas dėl tų paveikslų buvo giliai susijaudinęs, bet kunigaikščiui nieko apie tai neprasitarė. Tik atsiveikindamas tarė: "Aš prašyčiau Jūsų Šviesybę nors mažos aukos tiems vargšams, kurie neturi kuo apsirengti". Kada kunigaikštis tam tikslui pažadėjo mielai aukoti, vysk. Belarminas jam parodė nuogybių paveikslus. Kunigaikštis tuojau įsakė tuos paveikslus paslėpti.

Garbės Žodis

Vienas medžiotojas, skaitome gražioje legendoje, sutikęs viduryje siauro liepto, ties pačia upės giluma, briedį. Prasilenkti jokiū būdu nebuvo galima. Sutarę, kad medžiotojas atsiguls, o briedis jį peržengs. Bet kaip tik briedis per medžiotoją žengęs, šis emęs ir peiliu perrėžęs briedžiui pilvą.

“VERČIAU MIRTI, NEGU SULAUŽYTI IŠPAŽINTIES PASLAPTĮ”

PILIES koplyčioj kunigas Jonas Nepomukas klauso karalienės išpažinties, o gretimam kambary neriasi iš kailio ir pyksta ant kunigo. Jono Čekų karalius Vaeļovas IV. — Kaip jis drįsta... kaip jis drįsta mokyti jį — karalių ir karalienę, net skirti už jų nusikaltimus bausmes (atgailą)? O juk pats karalius jį dvaro nuodėmklausiu paskyrė... Bet kunigas perdaug jau sauvliauja! Jis klauso karalienės išpažinties? Karalienė tur būt sunkiai nusidėjo, kad taip dūsauja ir verkia prie klausyklos.

Karalius Vaeļovas pasikviečia kunigą ir klausia:

— Ką sakė, kunige, karalienė per išpažintį?

— Tai Dievo paslaptis, — atsako, nusteĳintas tokiu karaliaus elgesiu, kunigas Jonas.

— Sakyk, kunige, nes gailėsies.

— Ne tavo valioj, karaliau, Dievo įstatymus keisti. Išpažintis yra paslaptis, — drąsiai atsako kunigas. Ir nutyla.

Karalius tuomet įsako savo nuodėmklausį uždaryti kalėjiman ir marinti badu — tegul tuo metu apsigalvoja. Po keliolikos dienų išsiunčia karalius tarną, kad vėl pas jį pakviestų kunigą.

Karalius nuduoda labai išvargusį ir taria:

— Tėve, neturiu dieną naktį ramybės. Išduok man, ką sakė karalienė; prižadau, kad paslaptį išlaikysiu. Duosiu tau ko tik panorėsi. O jei ne — laukia tavęs didelės kančios.

Kunigas Jonas ramiai išklauso karaliaus žodžių, o paskui ramiai, o kartu ir griežtai, atsako:

— Nesakysiu. Reikia klausyti Dievo, ne žmogaus.

Ir vėl kančios tamsiam požemio rūsy. Budeliai deda prie kūno karštas geležis.

— Jėzau, Jėzau, — šnabžda kankinio lūpos. Pamaldai karalienė ašarodama išmeldžia iš karaliaus kunigui pasigailėjimą.

Išsigydes nuo žaizdų kunigas Jonas toliau tęsia savo ganytojišką darbą. Tačiau šventasis nujaucia, kad neilgai teks jam gy-

venti. Jis meldžiasi už savo persekiotoją ir prašo Dievo pasigailėjimo.

O čekų karalius negali nurimti. Vėl šaukia kunigą Joną ir pilnas pagiežos užpuola jį:

— Klausyk, kunige, arba sakyk, arba mirsi. Ką tau pasakoję karalienė per išpažintį?

Kunigas ramiai žiūri karaliui į akis ir stebisi jo įžūlumu.

Išsirinko mirtį.

Karalius pašaukė budelius. Surišo kunigo Jono Nepomuko rankas ir kojas ir naktį įmetė nuo tilto Moldavos upėn. Virš upės iškilo skaidri šviesa.

Matydama naktį šviesą, karalienė klausia karaliaus ką reiškia tie viršuj vandens spinduliai. Karalius tyli ir užsidaro savo kambarį.

Greit po to karalių ištiko bausmė. Jis buvo numestas nuo sosto ir mirė nesunitaikęs su Dievu.

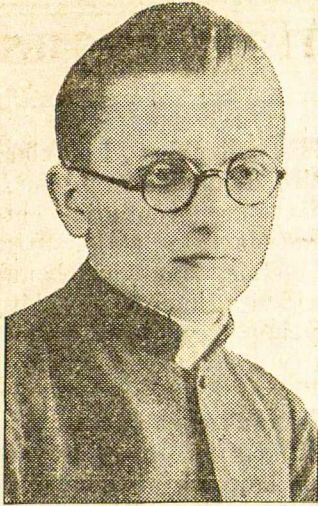
Su didelėmis iškilmėmis ir Dievo stebūklų garsinamas buvo laidojamas šventojo kankinio Jono Nepomuko kūnas. Katedrą pildė sklindąs iš karsto balzamo kvapas, o ligoniai, kurie jo grabą palietė, atgavo sveikatą. Kada jam kasė žemėje duobę, rado didelį lobį. Viešpats patsai atlygino laid. Išlaidas savo tarnui šv. išpažinties paslapties kankiniui.

Po dviejų šimtų metų, atkasus grabą, rastas visai sveikas šv. liežuvis, kuris vėliau įgavo ir savo prigimtą spalvą. Ir šiandien jį galima, kaip šventojo relikviją, matyti čekų sostinės Prahos katedroje.

Naujas Atsivertimas

Huė mieste (Indokinijoj) priėmė katalikų tikėjimą su visa šeima uolus budistų dvasiškis. Jis laikomas labai turtingu žmogumi. Bonza visus turtus žadąs paaukoti katalikų misijoms remti. Kartu su juo pakrikštyta ir jo senelė karaliaus Mingh Maug giminaite. Tas karalius buvo didžiausias katalikų priešas.

Dabar pagonys grįžta į katalikybę, o katalikai virsta pagonimis.

Misijonierius *kun. A. Markūnas, M.I.C.*, kuris rugsėjo mėnesį pradeda misijas po įvairias J. A. Valstybių parapijas. Savo gražia iškalba daug ko žada lietuvių visuomenei. Todėl ir linkime jam geriausio pasisekimo!

Dievas Tarp Komunistų

Paskutiniu laiku visoje Prancūzijoje siautė dideli darbininkų streikai. Yra tikrų žinių, kad tuos streikus organizavo išimtinai komunistai. Darbininkams buvo įsakyta, kad jie nuo fabričių neatsitrauktų. Tad darbininkai fabrikuose gyveno dieną ir naktį, nors nieko nedirbo. Štai iš tų streikų girdime nepaprastų įvykių. Nanterre fabrike dirbo ir 10 katalikų darbininkų. Ir jiems nebuvo leista išeiti iš fabriko. Koks buvęs komunistų nustebimas, kai tie 10 jaunų vyrų kiekvieną rytą ir kiekvieną vakarą susirinkdavę vienon vieton ir atsiklaupę bendrai ir garsiai kalbėdavę savo poterių. Taip pat vienam Paryžiaus priemiesčio fabrike dirbo tik du jaunuoliai katalikai. Kai tėvas vienam iš jų atnešė valgyti, sūnus maldavo, kad tėvas paprašytų koki nors kunigą rytoj jam į fabriką atnešti Šv. Komuniją. Prie jo prisidėjo ir antrasis. Ir tikrai: anksti rytą kunigas į fabriko kiemą, kur buvo pilna streikuojančių komunistų, at-

nešė dviem katalikam darbininkam Komuniją. Jie gražiai atsiklaupė visos minios akivaizdoje ir priėmė Dievą. Pažymėtina, kad komunistai neišdrįsę ištarti nė vieno pajuokos žodžio. Teisingai sakoma, kad visi juokiasi tik iš bailių katalikų. Mūsų darbininkijai daug ko galima iš tų įvykių pasimokyti.

“Tavo Dalykas Įsakyti, — Mano Klausyti”

Kai Andrius Rudamina, (lietuvis, kurio kanonizavimo byla nagrinėjama), palikęs pasaulį, įstojo (17 šmt.) į jėzuitų ordeną, jo tarnas, Mikalojus Vlasauskas, pasekė jo pėdomis ir taip pat įstojo į Jėzaus Draugiją broliuku. Mikalojus, matyti, buvo mokėjęs virti, ir todėl netrukus jis buvo paskirtas naujokyno virėju. Bet į virtuvę verždavosi tarnauti taip pat ir Andrius, buvęs broliuko Mikalojaus ponas. Senasis tarnas, matydamas savo poną taip pasižeminusį, ėmė jo gailėtis, ir todėl skirdavo savo buvusiam ponui darbus, kuriuos jau pats pirma buvo beveik padaręs. Duodamas jau lėkštes plauti, pirma jis pats jas gerai nušviesdavo, ir tada jau duodavo Rudaminai plauti. Netrukus tai pastebėjo Andrius, ir tuoj jis ėmė broliuko prašyti, sakydamas: “Jau broliuk, Tamsta užmiršk, kuo mes buvome pasaulyj; Tamsta dabar daryk taip, kaip mūsų švento ordino regulos nurodo. Tamstos dabar dalykas duoti man įsakymus, o mano dalykas — pagal Tamstos įsakymą kaip reikiant virtuvėj tarnauti.”

“Leiskite Pas Motiną!”

523 metais tyranas Dumaanas liepė suimti vieną motiną su jos mažu sūneliu, nes ji nenorėjo išsižadėti krikščionybės. Motiną tyranas pasmerkė sudeginti ant laužo, o kūdikio pasigailėjo. Tada vaikiukas ėmė per ašaras šaukti: “Leiskite mane pas motiną! Ir aš noriu būti kankinys!” Nustebęs tyranas tarė vaikui: “Ir tu nori būti kankinys? Bet ar tu žinai, kas tai yra nukankinti?” Tada berniukas sušuko: “O, taip! Nukankinti tai reiškia mirti dėl Kristaus, kad paskui galima būtų su Juo per amžius gyventi.”

BRANGIOS RELIKVIJOS LATERANE

Kun. A. T. (Samata)

Tabula Magna Lateranus arba šventųjų relikvijų sąstatas, priklausęs Šv. Jono Laterano bazilikai, Romoje, yra lobingas ir įdomus. Labiausiai gerbiamos relikvijos ten yra Šv. Petro ir Povilo kaukuolės, kurios esti viešai įstatytos Didžiosios Savaitės antradienį. Tada galima pamatyti dalį ir raudono rūbo, kurs apdengė Išganytojo pečius pretorijoje; taip pat galima pamatyti dalį ir kempinės, kuri, primirkyta uksaus ir tulžies, buvo paduota Išganytojui gerti. Didžiojo Altoriaus koplyčioje yra medinis stalias, ant kurio, sekant įsigyvenusią tradiciją, Šv. Petras ir jo įpėdiniai aukojo Šventąją Auką katakumbose. Taigi, tas altorius, vienintelis palikimas pasaulyje, kuriame nėra laikomos šventųjų relikvijos, nes tas Apaštalų Kunigaikščio aukojamasai stalias išimtinai gerbiamas dėl jo nepaprastos šventenybės.

Paskutinės Vakarienės Stalas

Tačiau, nėra abejonės, kad brangiausias turtas, kurį laiko Šv. Jono Laterano bazilika, yra Paskutinės Vakarienės Stalas, kurs yra laikomas už geležinių grotų ir apdengtas dideliais stiklais. Jis patalpintas virš altoriaus, kur laikomas Švenč. Sakramentas. Jis yra padarytas iš cedro medžio ir ilgumo turi dvylika pėdų, pločio šešias pėdas ir storio per gerą nykštį. Iš pradžių tas stalias buvo dengtas sidabru, kurį nuterėjo ir išvogė ispanai ir prancūzai 1527 metais, kai Roma buvo siaučiamą ir naikinamą, popiežiaujant Klementui VII. Galima tą nuterijimą patėmyti iš bažnyčios, kai atidengiama raudona užlaida, kuri esti beveik visada užleista. Stalias pastatytas tiesiai, ir abu lygūs galai yra po dideliais stiklais. Atrodo, kad vienas galas trūnija, ir padavimai nusako, kad tai yra ta vieta, kur Judas sėdėjo.

Pamaldus Liudvikas Guerinas

Tas atmintinas stalias, pirmutinis Švenč. Sakramento altorius, yra labai gerbiamas Romoje. Vienas jaunas kareivis, iš Popie-

žiaus sargybos, pamaldus Liudvikas Guerinas, kurs mirė dideliame šventume, visada tapdavo sužavėtas šventuoju entuziazmu, kaip tik pamatydavo tą stalą. Gruodžio 2 dieną, 1860 metais, Nantės klebonui jis rašė: "Tai relikvija, kuri iš visų kitų labiausiai mane perima, ir paliečia mano sielą iki gelmių. Tai yra stalias, ant kurio mūsų Išganytojas įsteigė Švenčiausiąjį Sakramentą. Į kur kitur aš negaliu nuo jo nukreipti savo akių. Kokias aš gavau išganingas pamokas, kurios kaip tik atitinka ir liūdniems mūsų laikams! — Mano Dieve! — aš tarius, — koks Tavo meilės įrodymas! Taip, aš prižadau, kad būsiu ištikimas! Meilė už meilę, auka už auką! — Auksas, kuriuo stalias buvo dengtas, tapo išvogtas! A! jei tai patinka Dievui, mano kraujas teuzstoja tą brangų auksą. Tas mano aukojimas tebūnie vertas pas Dievą."

Mirtinai sužeistas Kastelfidardo kovos lauke, Liudvikas Guerinas, tas jaunas pamaldus karžygis, po šešių savaičių kentėjimo skausmuose, savo kraują ir gyvybę atidavė jo Kūrėjui. Tai buvo Išganytojas Švenčiausiame Sakramente, kurs jam davė kantrybės ištverti kančias ir nudžiugino jo gyvenimo paskutinę valandą čia, žemėje.

Vyskupas Ministrantas

Pijus X († 1814), būdamas dar Mantuos vyskupu, nuvyko į Romą į popiežiaus Leono XIII 50 kunigystės metų sukaktuvių iškilmėse. Šv. Petro bazilikoje pastebėjo, kaip vienas kunigas, apsilkęs liturginiais rūbais, laukė, kad kas išleistų jį prie altoriaus Šv. Mišių laikyti. Vyskupas tuojau užėmė ministranto vietą. Kada kunigas, gerbdamas vyskupą, nenorėjo eiti su juo prie altoriaus, vyskupas tarė: "Būk tamsta ramus. Ir aš moku patarnauti per Šv. Mišias." Kunigas sutiko ir atlaidė Šv. Mišias, tarnaujant vyskupui. Po 15 metų nuolan- kasis vyskupas jau buvo popiežiumi.

MARIJONŲ SEMINARIJOS KLIERIKŲ RAŠINĖLIAI

“ŠVENČ. SAKRAMENTO KARŽYGLIAI”

Pagal kun. Gruhn S. V. D.

Vertė P. P. Činikas M. I. C.

(Tęsinys)

MADAGASKARO TARCIZIJUS

TAI ATSITIKO Morafano apielinkėje, Madagaskaro saloje, liepos 15 d., 1932 metais. Pasinaudodami aušros nesitikėdami, ramiai dar ilsėjosi. Tada, netikėtai užpulti, išgązdinti gyventojai netvarkingai išbėginėjo, palikdami vien tik nuošaliai stovinčią misijų stoties koplytėlę. Niekeno sulaikomi, priešai įsiveržė į namus, trobeles, ir lyg laukiniai ir godūs žvėrys, viską plėšė, drąskė, vogė.

O kaip su misijų stoties koplyčia?!

Pabėgėliai sustojo atgauti kvapo tik tada, kada pasiekė miško galą. Išgąstis ir sąžinės neramumas apėmė misijų koplyčios prižiūrėtoją, ne labai kokį drąsų vyrą. Ar priešas paliks nepaliestą koplytėlę? Ir dar Švč. Sakramentas koplytėlėje paliktas! Kas lieka prižiūrėtojui daryti? Vietinis misijonierius, kunigas Henrikas, išvažiuavęs pas ligonį kur į tolimą kaimelį. Kad plėšrieji plėšikai ir neišniekintų altoriaus, tačiau jeigu jie sunaikintų koplyčią, juk Švenčiausias argi ne nukentėtų nuo pelenų, nuo ugnies?

“Turime mes brangųjį Išganytoją išgelbėti!” garsiu balsu sušuko koplyčios prižiūrėtojas.

Neatsirado nė vieno pabėgėlio, kuris turėtų drąsos pasisiūlyti šiam pavojingam darbui. Vienas kitą ragino šią karžygišką pasiuntinybę atlikti.

“Na, tu eik! Negaliu. Abidvi mano kojos sutinusios. Ir, o kaip man kojas skauda!”

“Drąsumo, Juozai! Dabar tau laikas parodyti savo narsumą.”

“O taip, aš žinau. Bet jeigu man tada

reikėtų mirti, mano vaikai tektų svetimiems žmonėms!”

Tokiu būdu pabėgėliai tarėsi tarp savęs. O jų kaimelyje barbariškai plėšikai visą laiką plėšė, degino, naikino.

Mažas, dešimties metų vaikiukas, vardu Lita, atydžiai klausėsi suaugusių žmonių neramios kalbos ir tēmijo jų nerimastį. Tik staiga berniukas išoko jų tarpe ir garsiai sušuko:

“Aš eisiu ir išgelbėsiu mūsų Išganytoją!”

“Ne vaikeli, tu per mažas!” prižiūrėtojas jaunuoliui pasakė.

“Dėl tos priežasties aš kaip tik ir eisiu: priešai todėl manęs ir neįtars! Tiek pasakęs, Litukas tuoj nubėgo plėšiamo kaimelio link.

Lita atsargiai prisiartinio prie medinės koplytėlės, ir įėjęs, skubinosi prie altoriaus. Atsistojęs ant pirštų galų, vaikas stengėsi pasiekti dureles tabernakule. Tačiau Litukas buvo truputį per mažas ir jojo ištiestos rankos neturėjo užtektinai jėgų atidaryti dureles. Vaikas tada pradėjo verksti. Atsėdo jis ant altoriaus laipto ir verkė ir kruvinomis rankomis šluostė ašaras.

Reikia vėl pamėginti! Dideliu vargu vaikas prie altoriaus prisistumė skrynią, kurioj misijonierius laikė visus pamaldoms reikalingus daiktus ir ant skrynios atsistojo. Šį kartą jam pasisekė. Durelės atsidarė.

“Mafy tompoko, Saldusis Jėzau, tai buvo sunku.”

Tada vaikas atsiklaupė ant altoriaus laipto.

Priešai matė ką drasuolis visą laiką veikė. Jį nusekė iki koplyčios. Plėšikai, per koplyčios sienos plyšius, visą laiką tēmijo ką vaikas koplyčioj veikė. Iš pradžių šie laukiniai, beširdžiai žmonės buvo sugraudinti. Jau buvo beketinę vaiką gyvą paleisti. Ta-

čiau plėšikų vadas plėšikus išbarė už jų silpnumą ir davė įsakymą:

“Vaikas turi mirti! Į ugnį!”

Ir neužilgo, tai iš vienos, tai iš antros pusės buvo girdėti liepsnos traškėjimas. Stogas, kuris padarytas iš bananų lapų, dėl didelio karščio įlūžo ir nukrito į liepsnas.

Argi Litukas, visą laiką paskendęs karštoj maldoj, pamiršo, kad reikia išgelbėti Šv. Sakramentą? O visai ne! Kai tik išgirdo, plėšikai už kopyčios sienų šnabžda, vaikas pašoko ir drebančiomis rankomis paėmė ciboriją. Ne, Išganytojas turi išlikti nesudegintas!

Vaikas bėgo, tai į kairę, tai į dešinę; barškino duris, kojomis jas smarkiai spardė. Dėja, plėšikai duris iš lauko užrakino! Litukas paliktas gyvas sudegti! Dūmų beveik uždusintas, vaikas tamsoje graibinėjosi; ko-

ja kažką užkliudė ir vaikas ką tik nesukniu-bo. Jo menki rūbeliai užsidegė. Berniukas pargriuvo. Bet ciboriją su Švenčiausiu Sakramentu laikė tvirtai prispaudęs prie savo kilnios širdies.

Priešų įnirtimas buvo jau patenkintas. Išdulkino jie iš sunaikinto kaimelio. Kopytėlė visiškai sugriuvo. Iš degančių lendrių kilo plenučiai dūmų siuleliai, panašiai kaip kyla dūmų siuleliai iš gėstančių žvakių; taip kilo dūmų siuleliai iš gėstančių žvakių ant kankinio karsto.

Buvo jau pavakaris. Misijonierius grįžo namo. Sudegintos kopyčios griuvėsių tarpe rado jis Lituką, negyvą; berniuko rankos, žinoma, buvo baisiai apdegusios. Bet, apdegusios rankos vis laikė ciboriją, liepsnų visai nepaliestą.

Litukas išgelbėjo savo Išganytoją.

KRISTAUS NETURTAS, NUSIŽEMINIMAS IR KENTĖJIMAI

BŪDAMAS TURTINGAS, dėl jų su pasidarė beturtis, kad jo neturtu jūs būtumėte turtingi.”

(2 Kor. 8, 9). Pirmutinis mūsų

Viešpaties Jėzaus Kristaus gyvenimo draugas ir Jo pasiuntime pagalba buvo neturtas, o šiame neturte buvo trys atsižadėjimo laipsniai. 1. Mūsų Viešpats atsižadėjo visokių turtų ir šio pasaulio gerybių. Jis užgimė gyvulių tvartelyje iš neturtingo rankpelnio Juozapo sužiedotinės Marijos. Jis iš pradžios pragyveno kasdieniniu darbavimuisi, o pabaigoje, savo gyvenimo geradarių išmaldomis. Jis mirė išvilktas iš Savo paskutiniųjų drabužių, ir buvo palaidotas svetimame kape. 2. Jis neturėjo nei draugų, neturėjo pažinčių nei su garbingais asmenimis, nei su turtuoliais, nei su aukštaisiais kunigais. Jo draugai buvo neturtingi, bėmoksčiai žvejai. Laikė Savo viešojo gyvenimo, Jis pasigedo Savo Motinos, kuri vienintelė Jį suprato ir su Juomi pilnai sutikdavo. 3. Jis atsisakė vartoti Savo dievišką galybę Saviems tikslams, ir ją vartojo tiktai kitų, svetimų, bet vis Sau artimų, naudai. Pasauliui pinigai, įtekmingi draugai, galybės parodymas, — tai reikalingi pasisekimui; o juos niekinti, tai, sulyg pasauliui, di-

dėlė kvailystė. Kristaus karalystėje tie visi dalykai tik kliūtys, o to supratimas didis suraminimas daugumai žmonijos. Kristaus neturtas yra mūsų dvasiško turtingumo priežastis. Sek, tad pagal tavo luomą Kristaus neturto pavyzdį; nors būk neprisirišęs prie savo gėrybių, bet būk su jomis duosnus.

Antras mūsų Viešpaties draugas ir pagalba buvo nusižeminimas. Puikybė ar savygarbė sudarė vyriausį angelų ir Adomo nuodėmės gaivalą; nepasivedė Dievo aukščiausiai valdžiai. Pasaulis suriša puikybę su didybe; jis visas pirmenybes ir augštesnes vietas laiko brangias, ypatingai tuo atžvilgiu, kad jie tarnauja puikybei. Gyvenimo puikybė tai viena iš tų trijų pageidavimų, kuriuos mūsų Viešpats troško išnaikyti; puikybė tai vaisingas šaltinis daug, daug nuodėmių, ir asmeninių, visuomeninių ir tarptautinių bėdų ir nesutikimų. Mūsų Viešpats už tatau davė mums pavyzdį Savo žemindamas, Savo didybę niekindamas, slėpdamas Savo stebėtinus tobulumus, atsisakydamas visos garbės, ieškodamas paniekinimų ir šmeižimų, ir gero vardo netekdamas. Jis turėjo tokių ypatybių, kurios galėjo Jį teisingai pakelti į žymiausių pasaulyje vietą. Bet Jis užslėpė Savo išmintį, kalbėdamas prasta kalba su nužemintais ir nuliūdusiais, o tylėdamas

prieš teisėjus. Jis užslėpė Savo šventumą draugaudamas su nusidėjeliais ir paviršutiniai tapdamas vienas jų. Jis užslėpė Savo galybę įsakdamas tylėti apie Savo stebūklus ir Savo Persimainymą. Mokykitės iš Jo būti nuolankiais ir nužemintos širdies; vengkite žmonių garbės, o kas daugiau, savvyarbės, ir troškite tiktai šventumu būti išaukštintas prieš Dievą.

Trečias Jėzaus draugas buvo kentėjimais ir širdperšos. Jisai atsisakė nepabaigtos laimės danguje tapti "sopulių žmogumi ir pažinsi negalę." (Isaias, 53, — 3). Kentėjimai visų žmonių dalis. "Sielvartas ir suspaudinąs kiekvieno žmogaus sielai, kurs daro pikta". (Rom. 2, — 9), Pasaulis stengias pabėgti nuo šios taisyklės, tai kūno pageidimais, tai visokiais pertekliais, tai nepažabotu linksmybių ir smagumų ieškojimu. O iš viso to teka tik kitos nuodėmių sriovės. Bet Kristus sako, "Mano kentėjimas visuomet mano akyvaizdoje." Jis gerė iki dugniui pilną žmogiškų kentėjimų taurę. Jis Savo akyvaizdoje visuomet turėjo žmonijos nuodėmes ir jos vargus, taipgi, ir amžiną prapultį tiek daug sielų, kurias Jis numylėjo, paguidydamas už jas ir Savo gyvybę. Ir Jo bąisi kančia visuomet buvo Jo akyvaizdoje, o kas blogiau, tai žinojimas, kad Jo kraujas už daugelį bus veltui pralietas. Šie kentėjimai tai buvo amžinas atlyginimas už mūsų kūniškumų ir mūsų netobule galesčio už mūsų nuodėmes papildymas. Šios kančios mums laimę nupirko. Atsižadėkim pasilinksminimų, ir pakentėkime nors biskutį dėl Kristaus, ir stengkimės su Juom kitų laimę didinti.

Vertė And. Naudžiūnas, M.I.C.

"Dvylika Dalykų, kuriuos Reikia Atminti, ir Kodėl"

Klaudyti savo tėvų ir globėjų, nes jie yra matę gyvenimo ir žino kas mums geriausia.

Niekad nebūti kitam žiaurus, nes tada ir mes būsime kaip reikiant gerbiami.

Gerbtį senuosius žmones; tada ir mus visi mylės, gerbs.

Visados už blogą geru atsimokėti, ir tokiu būdu prieš neturėsime.

Pagelbėti bėdoj esantiems, ir jie iš savo pusės bus mums malonūs, duosnūs.

Gražiai apseiti su gyvuliais: tada jie visados bus mūsų ištikimiausi prieteliai.

Visados būti linksmas, malonus ir linksminti kiekvieną, kuris nuliūdes.

Nemeluoti kad paslėpus kurią mūsų ydą, nes tai padaro nusidėjimą didesnį.

Viską gerai, tobulai atlikti, nes kas darytina, verta gerai daryti.

Neatidėti rytojui kas turi būti padaryta šiandien, nes jei taip pasielgsime, mūsų darbas pasiliks neatliktas.

Padoriai, gražiai pasielgti ant gatvės dėl mūsų tėvų meilės ir dėl mūsų pačių gerovės.

Neniekinti, nepašiepti už mus neturtingesnius, nes Žmogaus Sūnus atėjo ant žemės pas neturtėlius. *Misijonierius.*

"Ačiū Dievui — Radau"

ŠIOJE ŠALYJE veikia galinga ir garbinga organizacija, "National Council of Catholic Men" vadinama, kuri darbuojasi ištiesai katalikybės platinimui, visas jėgas įtempia kad vis plačiau žmonių tarpe įvedus stiprią, neperlaužiamą katalikišką akciją. Šios organizacijos lėšomis kiekvieną savaitę, ir tai per nemažą stočių, leidžiamas radio programos, per kurį skelbiamas Kristaus bažnyčiai paliktas mokslas. Ši draugija pasikviečia garsesnių kunigų kalbėtojų, kurie savo proga per šiuos programas dėsto svarbesnes katalikų tikybos tiesas. Šios rūšies radio programai nemažai naudos atnešė ir atneša; nevienas protestonas ir netetikintysis yra radęs tiesą ir prisišliejęs prie katalikų bažnyčios.

Neseniai, minėtoji organizacija apturėjo maždaug sekančio turinio laišką:

"Noriu laišku Jums pranešti tai kas jūsų širdžiai atneš džiaugsmo. Šventame Rašte yra pasakyta, kad danguje yra didelis džiaugsmas kai nusidėjėlis atsiverčia ir daro atgailą.

"Gimiau ir užaugau episkopalų (protestonų) tikėjime ir jame gyvenau per visą savo gyvenimą. Bet štai, klausydamas pamokslų per radio apie katalikybę ir Kristaus paliktą mokslą, įsitikinau, kad kata-

likų tikėjimas yra vienintėlis tikras tikėjimas ir, kad katalikų bažnyčia yra tikroji Kristaus įsteigtoji Bažnyčia. Ir tai įsitikinau turėdamas jau 75 metų amžiaus. Žinoma, mečiau protestonų tikybą ir įstojau Katalikų Bažnyčiai.

“Prašau už mane melstis, kad augčiau malonėje ir tvirtėčiau tikėjime. Jaučiu Jėzų taip arti esantį, ko nėra niekad taip jaučęs. Apturėjau knygą užvardintą “Kryžiaus Kelias ir dabar rodos kryžius man lengvesnis nešti.

“Džiaugiuosi mano laimėjimu. Kad dangaus vartai būtų jums atdari už jūsų prakilnius ir gražius darbus!

“Atsiprašau už laišką, nes pamaniau, kad pridėra jums pranešti apie mano laimę, — tikro tikėjimo atradimą.” J. B.

“Paprasta Pajūrio Pasaka”

KADANGI daugelis mūsų dabartinių laikų rengiamės vykti atostogoms kur nors pamaryj, ar pajūry (o gal kurie jau buvome) būtų labai pravartu šia proga ką nors apie jūros arba marės pasvarstyti. Sykį vienas mažas berniukas nuėjo pajūrin, mažu padirbtu laiveliu nešinas. Jojo žaislas buvo labai gražus, akį traukiantis, geriausias, kokį berniuko atsidėjusiai sutaupti “centukai” galėjo jam atnešti.

Nu, mūsų minėtas vaikas, laiveliu rankoje, eina pakrante vandens linkui. Beeidamas nugirdo kaip du vargšai vaikeliai ėmė dūsauti: “Oo! žiūrėk koks ten gražus laivelis! Oo! kad tik mes tokį turėtume! Bet, turbūt jis per daug kaštuoja; mes niekad neišgalėtume tokio laiviuko nusipirkti. Labai jį brangūs, o mes juk pinigų neturime. Kad tik mes tokį turėtume — nu kam čia dar dėjuoti, vistiek jo nesusilauksime.”

Dabar anas minėtas berniukas, kuris turėjo aną gražųjį laivelį, namie turėjo dar daug kitų gražių žaislų — nevisi, sakant geriausi kokie buvo, bet visgi geroki žaislėliai. Berniukas sau dabar ir mąsto: “O gal ir galiu be šio laivėlio apseiti. Žinau, tuščia jų; atiduosiu jį šiems “biedniems” vaikams.” Taip ir padarė. Padavęs laive-

lį vargšams vaikams, berniukas greitai nubėgo nė nēlaukdamas padėkos, nes jis nenorėjo, kad anie vaikai pamatytų kaip jam buvo skaudu skirtis su savo nauju turtu.

Nors anas berniukas ir atidavė savo naują laivelį, visgi vis norėjo koku nors laiveliu pasidžiaugti, jį ant vandens plaukioti. Greitai susiieškojo didelį medžio gabalą, padaręs skylutę įkišo į ją medinį stiebuką ir popierinę būrę, ir bematant jo padirbtas laivas plaukiojo vandens paviršium. Neužilgo priartino senas jūrininkas ir tēmijo kaip berniukas džiaugsmingai varinėjo savo keistą laivelį.

“Argi tai jau bus geriausias laivas kokį moki padirbti, berniuk?” užklausė senis.

“Taip,” atsakė vaikas. “Turėjau aš geresnį, bet ir šis labai gražiai pluduriuoja, ir man labai malonu juo žaisti.”

“Taip,” po nosė pamurmėjo senis, “medžio rodos tenais užtenka. Nu, išimk tu jį iš vandens; padžiovinkime jį ir pažiūrėkime ar negalėsime tą medžio gabalą padaryti kiek panašesnį į laivą.

Juodu, tat, išėmė vaiko padirbtą laivą iš vandens, saulėj jį sudžiovino. Tada senis išėmė savo peiliuką, pasiieškojo šniūro ir ėmė medžio gabalą piauštyti. Piauštinėjo senis, visaip drožinėjo medį, nulygino, pridavė tinkamą formą. Pritaikė stiebus, išvedžiojo lynas, iš skepetaitės įtaisė gražias būres. Taip, kad trumpu laiku senis jureivis iš prasto medžio gabalo vaikui padarė labai gražų laivelį, rodos sėsk pats ir važiuk per mares.

“Nu, tai jau dabar šiek tiek panašesnis į laivą,” ramiai nusijuokė senis.

“Ir dar kaip!” sušuko vaikas, akis išvertęs ir neapsakomo džiaugsmo apimtas. “Juk šis laivelis daug geresnis ir gražesnis už tą, kurį aniems vaikams atidaviau. Geriau padaryta negu kada nors tikėjaisi!”

Anas berniukas karžygiškai pasielgė; nors ir su skausmu, atidavė kas jam buvo brangiausia. Turėjo jis kitų prastesnių žaislų; galėjo tu kurį vieną aniems vargšams atiduoti ir nebūtų taip skaudžiai atjautęs nuostolį. Tačiau jo širdis buvo tokia kilni, artimo meilė tokia karšta, kad jis atidavė kas jam buvo brangiausia, mėgiamiausia.

Mokinkimės šio kilnaus pavyzdžio. Dažnai turime daugiau gėrybių negu mūsų artimas. Jeiku kartas nuo karto apsižiūrėtume, patėmytume, kad galime be vieno ar kito dalyko apseiti. O rasiť tie dalykai mūsų artimui labai reikalingi, jam džiaugsmą ir laimę atnešų. Kad ir skaudu ir nemalonu kartais būtų, būkime prisirengę kartis nuo karto dėl artimo meilės ir gerovės padaryti vieną ar kitą kokį pasiaukojimą, ko nors atsižadėti. Jeigu su duosnia širdimi kitiems duosime, mūsų Viešpats, kaip anas senis jūrininkas, suteiks mums didesnių gėrybių, negu tas, kurių artimo dėlei atsižadėjome. Dievas myli duosnią širdį, ir duosnų davėją laimina ir globoja.

Antas.

Bokšto Lengelis

— Šv. Kazimieras, Lietuvos globėjas, mirė eidamas 26 metus. Jis buvo pakeltas į Šventųjų skaičių vos 38 metams praslinkus po jo mirties.

— Garsus šių dienų filosofas Kun. Fulton Sheen, kalbėdamas Clevelande per Eucharistinį kongresą, savo kalbos pabaigoje pabrėžė, jog ateityje pasaulyje bus tik dvi reikšmingos sostinės — Maskva ir Roma. Bus tik šios dvejios vietos, kurioms pasaulis lenksis; viena dalis lenksis Lenino palaikams, kita dalis lenksis Kristui. Šios dvi galybės kovos viena prieš kitą, o pergale teks vienai kuriai pusei. O kaip mes katalikai gerai žinome, kad Kristus pralošti negali!

— Hitleris, varžydamas Vokietijos katalikų teises ima ir jaunimą nagan. Šį dalyką jis yra pakreipęs net ir sporto linkui. Joks katalikas, Vokietijos jaunuolis negali ruoštis ar dalyvauti prie šios vasaros Olimpijados žaidimų, jeigu jis nepriklauso prie kurios nacių grupės. Šios nacių grupės beveik visiškai pagoniškos. Vieno žymaus rašytojo žodžiais tariant, šių metų Olimpijada laikoma tam tikslui, kad parodyti pasauliui, būk nacizmas esąs šių laikų pasaulio jaunimo religija. Jeigu dalykai Vokietijoje jau taip blogai stovi, tai jau priderėtų, kad nė vienas katalikas jaunuolis Olimpijados žaidimuose nedalyvautų. Žinoma, sporto laimėjimų laurė gali atnešti jaunuoliui šiokios to-

kios naudos, tačiau kokia skriauda jeigu tokios laurės įgijamos tokiu būdu, kuriuo pagonystė aukštinama, o katalikybė žeminama, niekinama!

M. Jodka, M.I.C.

MADRIDAS. — Radikalų valdomos "vyriausybės" laikraščiai paskelbė, kad ikišiol radikalų gaujų valdomuose plotuose pagrobta vien pinigais apie pusšesťe milijono dolerių iš bažnyčių, vienuolynų, katalikiškų mokyklų ir vyskupų rezidencijų. Visi šie pinigai, sakoma, pristačyti "vyriausybės" išdan.

Laikraščiai nutyli, kaip didelės sumas radikalų vadai susikimšę į savo privačius kišenių.

MISIJŲ REIKALU

Paskirta du Tėvų Marijonų kunigai misijoms Amerikoje — kun. J. Mačiulionis, M.I.C. ir kun. A. Markūnas, M.I.C. Su misijomis pradės važinėti rugsėjo mėnesį.

Visi gerb. klebonai, kurie nori gauti misijonierių prašomi kreiptis sekančiu adresu:

KUN. J. MAČIULIONIS, M.I.C.,
2334 So. Oakley Ave.,
Chicago, Ill.

P.S.: Prašome gerb. klebonų kaip galima anksčiau savo prašymą atsiųsti, kad būtų galima sudaryti misijų maršrutą.

Kun. J. Mačiulionis, M.I.C.,
misijų tvarkytojas.

JAUNI VYRAI!

Ar Jūs norėtumėte save paaukoti Dievui kaipo Broliukai Vienuoliai, tobulinant savo gyvenimą malda ir darbu vienuolyne ramybėje bei tyloje?

Jeį moki kokį nors amatą, pašvesk jį Dievo tarnyboj! Jei nemoki jokio amato, mes Tamstą mielai išmokysim. Visą gerumą, kurs tavyje yra, paaukok geram tikslui ir tapk Broliuku Vienuoliu — Marijonu. Jei jauti savyje pašaukimą tapti Broliuku, dėl tolimesnių informacijų kreipkis į

REV. FATHER MASTER OF NOVICES
Marian Hills Seminary Hinsdale, Ill.

Katalikų Pasaulyje

BRIUSELIS, Belgija, — Liepos mėnesio pradžioj įvyko išspūdingos išskilmės priemiesčio Laken parapijos bažnyčioje. Tenai yra Švč. Pan. Marijos statula su Kūdikieliu Jėzumi. Statula per ilgus šimtmečius tikinčiųjų didžiai gerbiama. Ji apvainikuota. Vainikavimas įvyko po iškilmingųjų Mišių. Dalyvavo Jo Emin. kardinolas Van Roey. Buvo ir belgų karalius Leopoldas su dviem savo vyresniaisiais vaikais — princese ir princu.

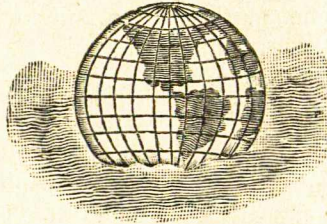
Karaliaus šie vaikai laikė puošninius vainikus. Kardinolas vieną vainiką uždėjo ant Švč. Pan. Marijos statulos galvos, o princesė tai padarė ant Kūdikielio Jėzaus galvutės. Tas giliai sujaudino tikinčiuosius.

NEW YORK. — Kun. mons. W. E. Cashin vadovaus maldininkijai į 33-čiąją tarptautinį Eucharistinį kongresą, įvykstantį 1937 m. vasario mėn. 3 iki 7 d. Maniloje, Filipinų salose.

ROMA. — Detrito vyskupas M. J. Gallagher pareiškia, kad kun. C. E. Coughlin gali nevaržomai dalyvauti šalies politikoje. Tik pažymi, kad būtų geistina, kad kun. Coughlin neužgauliotų prezidento.

PARYŽIUS. — 1937 metais čia įvyksianti meno ir technikos pasaulinė paroda turės ir katalikų skyrių, taip kaip yra buvę įvykusioj 1931 metais Prancūzijos kolonijų parodoj Vincennese. Toje parodoje katalikai turėjo savo misijų skyrių, kurį atlankė daugiau kaip 8 milijonai žmonių. Rengiamoj parodoj katalikų skvrius vadinsis meno ir tikėjimo skyrius. Užims daugiau kaip pusantro akro plotą. Jame bus vaizduojamas Bažnyčios aktyvumas.

MARSELIS, Prancūzija. — Karo laivu Quiney čia atvežti pasprukę iš Madrido, Ispanijos, 85 amerikiečiai. Jie pasakoja apie baisenybes Madride. Valencijoje iš bažnyčių išlikusios tik trys. Sugriauta ir puošnioji katedra.

PERPIGNAN, Prancūzija. — Ispanijos sukilėliai per radiją praneša, kad Madrido radikalų lakūnai rugpiūčio 3 dieną sviedė keletą orinių bombų į Saragossa miesto baziliką, kur yra stebuklingos Švč. Pan. Marijos (La Virgen del Pilar) paveikslas.

Ši žieminės Ispanijos miestą valdo sukilėliai. Miesto majoras paskelbė gyventojams specialų raginimą, kad jie ginkluotusi ir atsilygintų su radikalais už jų smerktinus žygius prieš tautos šventovę.

SEATTLE, Wash. — Po iškilmingų pontifikalių Mišių Šv. Jokubo katedroje rugp. 2 d. čia prasidėjo Katalikų Labdarybių nacionalis suvažiavimas, kurin suvyko keletas tūkstančių atstovų ir svečių.

Suvažiaviman atvyko apie 20 arkivyskupų ir vyskupų ir daugybė kunigų, kurie darbuojasi ir vadauja labdaringoje dirvoje.

Suvažiavimas baigėsi rugpiūčio mėn. 5 d., išrinkus naują valdybą.

RAGENSBURG, Bavarija. — Popiežių istorijos autorius dr. J. Schmidlin būdamas neseniai Romoje buvo priimtas Popiežiaus Pijaus XI privačion audiencijon.

Autorius klausė Šventojo Tėvo ar ir jo popiežiavimas turi būti aprašytas naujoj Popiežių istorijoje. Jo Šventenybė atsakė: “Man mirus, jūs galite mane aukštinti, arba ne, bet pirmiau leiskite man numirti.”

NEW YORK. — Katalikų Tiesos tarptautinės draugijos prezidentas kun. dr. E. L. Curran, kalbėdamas per radiją “Church of the Air” programoje, pareiškė, kad katalikų frontas J. Valstybėse pasiryžo vesti kovą, kad sunaikinus komunizmą ir saugojus šalies konstituciją.

Nelaimei, sakė kun. dr. Curran, komunistai šioj šaly taip pat turi savo frontą. Sovietų Rusijoje jų frontas yra vienu vienas. Tenai nėra nei dešiniųjų, nei kairiųjų, nei centrinių frontų. Visi turi priklausyti diktatoriaus Stalino frontui. Visi privalomai turi garbinti Lenino šėtonišką kapą. — Mek-

sikoj komunistiškas frontas glaudžiai surištas su revoliucionierių nacionale partija. Cardenas yra šios partijos vyriausias apaštalas. Šios partijos tikslas yra pavergti visus meksikiečius. Partijai svarbiausias dalykas yra Dievo užginimas. Svarbiausi žygiai — tai bažnyčių, vienuolynų, mokyklų, ligoninių, našlaičių prieglaudų, muziejų ir knygynų apiplėšimai. — Prancūzijos komunistų frontas yra surištas su visomis kairiosiomis partijomis, įėmus ir liberalus. A. Čiu šių partijų vieningam veikimui, vyriausybės priešakyje pastatytas socialistas premjeras. Komunistai ten daug laimėję. — Ispanijos komunistų frontas vadauja tiranijai ir terorui. Kurie ispanų pageidauja respublikoniškos laisvės ir jau ima jausti įsigalimą komunistišką verguvę, bendromis pajėgomis puolasi prieš Madridą, kur komunistų frontas turi didžiausią gūštą.

Kas kita katalikų frontas Amerikoje. Jis nėra žmonių pavergėjas ir laisvės priešininkas. Jis nepuola ir negriauja privačių savasčių. Jis nėra individų įsitikinimo tramdytojas. Tai tas pat frontas, kurs kitados bendrai su Jurgiu Washingtonu kariavo prieš Angliją. Tas pat, kurs suskato ginti savo šalį per paskutinį pasaulinį karą.

Šiam frontui priklauso visi šalies katalikai. Nes kas iš katalikų susideda su komunistais, tas nėra katalikas. Kurs katalikų pasiduoda komunizmui, tas yra ne katalikas, bet komunistas. Tačiau, katalikybė ir komunizmas yra nesuderinami ir vienas kitam priešingi dalykai Dievo, religijos ir visais kitais žvilgsniais.

MADRIDAS. — Radikalų vyriausybės valdomuose plotuose socialistų ir komunistų vadovaujami milicininkai puola vienuolynus, bažnyčias ir kunigus ir vyskupų namus. Teško pinigų ir vertingų popierių (valstybės bonų). Kai kur randa ir užgrobia. Jaene milicininkai areštavę Veronos vyskupą, kurs, anot radikalų, bandęs pabėgti su didele pinigų suma. Areštuota dar ir vyskupo sesuo, pas kurią rasta paslėptų daug valstybės bonų. — Plačiuoju užsimojimu vykdomas teroras, ypač prieš kunigiją. Daug kunigų barbariškai kankinami ir pagaliau žudomi.

LIETUVIAI KATALIKAI AMERIKOJE

LAWRANCE, Mass. — Liepos 25—26 dd. Lawrence parapijonai minėjo džiaugsmingą įvykį. Dar vienas Kristaus vynyne darbininkas, kilęs iš šios parapijos, užbaigęs didįjį pasiruošimo darbą, sugrįžo trumpai valandėlei į gimtąją koloniją ir grįžo atnašauti pirmųjų iškilmingųjų Šv. Mišių.

Naujam Levitui, kun. Jonui Jančiui, Vienuoliui Marijonui, pagerbti parapijonai su savo klebonu kun. Pr. Juru liepos 25 d. parapijos salėje surengė iškilmingą vakarienę, kurion atsilankė beveik 200 dalyvių.

MASPEETH, L. I., N. Y. — Liepos 26 dieną š. m. 8 val. vakare parapijos salėje įvyko graži vakarienė kleb. kun. J. Balkūną pagerbti jo dviejų ir pusės metų klebonavimo Maspeth, vardinių ir sugrįžimo iš atostogų. Vakarienę surengė parapijos komitetas ir vietinės draugijos, kurių yra net vienuolika. Joms nemažai padėjo darbe ir patarimais vietos vikaras kun. P. Lekešis.

DUBOIS, Pa. — Nors šios lietuvių parapijos veikimas nėra garsinamas, kaip kitų parapijų, tačiau joje daug ko nuveikiama. Štai liepos mėnesį, gerb. kleb. kun. M. J. Urbono pasadarbavimu tapo atgaivinta jau apmirusi Šv. Vardo Draugija. Prisirašė 16 narių. Visi priėjo prie Šv. Komunijos. Jiems palinkėta Dievo palaimos ir ištvėmės. Kitą mėnesį žadėjo daugiau prisirašyti. Gerai gyvuojanti Šv. Vardo Draugija galės būti šios parapijos žydiniu.

BALTIMORE, Md. — Susirinkime laikytame sekmadienį, liepos 26 d. kun. Mendelis pranešė susirinkusioms tretininkėms, kad 18 metų laukiamas Šv. Pranciškaus Asižiečio stovykla jau yra užsakyta ir kad bus pašventinta penkių žaidų Šv. Pranciškaus dienoje, rugsėjo 17 dieną. Tą pačią dieną bus priėmimas naujų narių į trečiąjį atgailos ordeną. Kun. Mendelis ragino moteris, kad primintų savo vyrams, kad 3-is zokonas nėra vien tik moterims, bet kad ir vyrai gali prie jo priklausyti, ir per pereitus 700 metų to ordeno gyvavimo mes randame daug garsių ir šventų vyrų, kurie skaitė sau už

garbę priklausyti prie Asiziaus Vargdienelio sūnų.

NASHUA, N. H. — Nashua lietuvių parapijos klebonas kun. dr. A. Bružas, M. S. džiaugiasi susilaukęs sau jauno ir energingo pagelbininko, asmenyį kun. J. V. Bucevičiaus, kurį La Salcėiečių Kongregacija skyrė vikaru.

Kun. Bucevičius išvestas kunigu birželio 15 d. 1935. Jo tėveliai gyvena Cambridge, Mass.

Sveikiname kun. J. V. Bucevičių ir linkime geriausių sekmių naujoje darbo dirvoje!

ELMHURST, Pa. — Liepos 26 d. š. m. Nukryžiuoto Jėzaus Seselių vienuolyno ūky įvyko metinis piknikas. Seselių buvo prisirinkę iš visos apylinkės ir visi linksmi laiką praleido. Rengėjai ir seselės atsilankiusiems yra dėkingi už atsilankymą ir palaikymą vienuolyno ir vienintelės lietuvių Amerikoje rašlaičių prieglaudos.

BALTIMORE, Md. — Šimet Šv. Onos diena praėjo labai iškilmingai. Sekmadienio rytą suma buvo atnašaujama prie išstatyto Šv. Sakramento už visas parapijos Onas. Beveik visos parapijos Onos ėjo prie Šv. Komunijos per Mišias 8:30 val. Po pietų 5 val. virš 100 Onų susirinko mišparams, kurie ir buvo su išstatymu Šv. Sakramento. Po mišparų parapijos kambariuose įvyko Onų balius.

LIETUVOJE

TELŠIAI. — Telšių moterys surengė šventę kovai prieš viešąjį nedorovę. Iš ryto katedroje buvo bendra Šv. Komunija, Mišios ir pamokslas, popiet paskaita ir katedros choro, vedamo p. Jesenausko, koncertas. Moterys visur pasirodė gražiai.

ŠILUVA. — Per garsiuosius Šilinių atlydus Šiluvoje įvyks trys dideli kongresai: rugsėjo 11 ir 12 d. moterų šeimos atgimimo dvidienis, 12 ir 13 d. vyrų šeimos atgimimo dvidienis, 14 ir 15 d. mergaičių religinis dvidienis. Šiose šventėse jau pažadėjo dalyvauti J. E. vyskupas T. Matulionis.

KAUNAS. — Liepos 19 d. Kaune, Žaliojo kalno aikštėje, laikė iškilmingas Šv. Mišias

Tėvas Pranciškus Bizauskas ir suteikė jubilijato palaiminimą didelei žmonių miniai. O jubiliejus reikšmingas: 75 metų amžiaus ir 50 metų kunigystės sukaktuvės. Sūnku būtų Tėvo Pranciškaus nuopelnai išskaičiuoti Katalikų Bažnyčiai Lietuvoje. Jis buvo pranciškonų ordino Lietuvoje atnaujintojas, daug rašęs, daug važinėjęs pranciškonų, o ypač tretininkų, reikalais.

Įvertindamas jo nuopelnus pats Šventasis Tėvas per kardinolą Pacelli atsiuntė sveikinimo telegramą; sveikino taip pat Lietuvos vyskupas, o Šv. Tėvo atstovas nuns. Samore pats dalyvavo tose išklmėse.

SASNAVA. — Pranas Montvilas ardė naujai pastatytos Sasnavos bažnyčios bokšto raštavones. Bet įvyko baisi nelaimė: darbininkas iš pat viršaus nukrito. Sulaužyti šonkauliai, pečių kaulas, ir šiaip visas skaudžiai sudaužytas ir subadytas. Guli Marijampolės ligoninėj.

SUTKAI. — Neperseniai atvykęs į šią parapiją klebonu kun. Andrius Senkus stropiai dirbuojasi tiek pastorazijos — sielų ganytojavimo tiek trobesių remontavimo darbe. Šiais metais atremontuotas bažnyčios bokštas ir kai kurie parapijos trobesiai. Nutarta statyti mūro bažnyčia. Tam tikslui yra jau šiek tiek ir lėšų: pridedta gana daug plytų, vežamas žvyrius ir rūpinamasi išgauti patogiomis sąlygomis miško.

Sutkų bažnytkaimis yra prie pat miško. Per dideliūs atlydus, kai susirenka labai daug žmonių, tai judalis klauso pamaldų miške, nes ne tik į bažnyčią, bet ir į šventorių nesutelpa. Šis bažnytkaimis labai gera vieta pataisyti sveikatai, ypač nuvargusiems nuo troškulio, nes čia tylu, ramu ir kvėpia malonus miško oras. Šiais metais vietos klebonas įrengė patalpą saulės vonioms. Ten pat galima imti šiltas ir šaltas vonias.

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2331 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. Canal 7790

T. Marijonų Remėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia idėti 3c krašos ženklelį atsakymui.